

تیریزی که ۲ روز در عطر شعر و شور ادب غرق شد

هوای تبریز دو روز اخیر، سرشار از عطر شعر و شور ادب بود، شهری که همیشه خانه فرهنگ و هنر بوده حال میزبان بزرگ‌ترین گردهمایی عاشقان استاد شهریار است.

ایسنا/آذربایجان شرقی هوای تبریز دو روز اخیر، سرشار از عطر شعر و شور ادب بود، شهری که همیشه خانه فرهنگ و هنر بوده حال میزبان بزرگ‌ترین گردهمایی عاشقان استاد شهریار است.

اولین روز کنگره بین المللی بزرگداشت استاد شهریار با حضور پرشور مردمی از همه اقشار، خانواده ها، کودکان کنجکاو و شاعران و پژوهشگران برجسته، در دانشگاه تبریز آغاز شد.

فضای دانشگاه با طنین دلنشین اشعار شهریار جان گرفته بود و هر لحظه، صدای شور و شوق علاقه مندان، همچون نسیمی خوش، فضای مراسم را پر می کرد. انگار هر گوشه از دانشگاه با عشق به استاد، نفس می کشید و یاد و خاطره او را زنده نگه می داشت.

مهمانانی که به همایش دعوت بودند، راه تالار وحدت را گم کرده بودند و از دیگران پرس وجو می کردند، اما همین سردرگمی، گواه شور و شغف بی پایانشان برای حضور در این گردهمایی بود.

حضور کودکان و نوجوانانی که با چشمانی روشن و شورمند، به شعرخوانی اساتید نام آشنا گوش می سپردند، جلوه ای دلنشین و امیدبخش به کنگره بخشیده بود. شاعران برجسته، با صدای گرم و احساسی خود، ابیات شهریار را با شور و حرارت خواندند و مخاطبان، با هم آوایی دلنشین، این لحظه های ناب ادبی را گرمی داشتند. پژوهشگران و استادان ادبیات نیز با ارائه مقاله ها و تحلیل های خود، دریچه ای نو به جهان شعر شهریار گشودند و عمق اندیشه و طرافت زبان او را به تصویر کشیدند.

پس از یک روز پرنشاط و پر از شعرخوانی و تبادل اندیشه ها، روز دوم کنگره در سالن همایش های خاوران تبریز ادامه یافت، جایی که شکوه حضور گسترده مردم و شور ادبی به اوج خود رسید. خانواده ها با کودکان دهه نودی، نوجوانان دهه هشتادی، استادان و شاعران، همه در کنار هم، جشن ۱۲۰ سالگی برای استاد شهریار برپا کردند، جشنی که نه تنها شعر و ادب، بلکه فرهنگ و هویت یک ملت در آن هویدا بود.

به سراغ حاضران در جلسه می روم کنجکاو بودم که بفهمم چه نیرویی آنها را در گرمای روز به اینجا کشانده و چه چیزی باعث شده تا در این جمع حضور پیدا کنند.

با یکی از بانوان حاضر در این همایش که حرف می زنم، با شور و احترام می گوید: شهریار سرمایه ی ملی ماست. شاعری که در تبریز متولد شد و با زبان مادری اش، شعرهایی سرشار از زیبایی آفرید شایسته است که آثار او تحلیل شود و برای هم وطنان و نسل جدید شناخته شود.

خانم محمدی ادامه می دهد: من که در مسیر شعر هستم، شهریار همیشه الگوی من بوده است. هر محفلی که نام شهریار در آن برده شود، از برکت و آموزه های اساتید بهره مند می شوم شهریار تک تک آثارش زیباست و من به ویژه «سهندیه» را که کمتر شناخته شده، دوست دارم که در این شعر، هم آذربایجان را الهام بخش کرده و هم زیبایی آن را به رخ کشیده است.

او با انتقادی از ناشناخته بودن شاعران برای نسل جوان خاطرنشان می کند: متأسفانه، نسل جوان امروز شناخت کافی از شاعرانی که نامشان ماندگار است، ندارند. برگزاری چنین همایش هایی، همراه با هدیه ها، کتاب ها و برنامه های مختلف، به ویژه در فضای مجازی، می تواند راهی باشد تا شهریار را بهتر بشناسیم.

او می افزاید: انجمن ها و محافل مختلف می توانند با برنامه های فرهنگی و هنری، نام و آثار شهریار را به مردم معرفی کرده و جایگاه او را در قلب ما تثبیت کنند.

نسل جدید در جستجوی شعر و الهام

الینا، دختری دهه نودی که همراه مادرش به این کنگره آمده با شور و هیجان می گوید: آمده ام تا شعر بیاموزم و بینم شهریار چه شاهکارهایی سروده است.

او با لحنی پر از اشتیاق، بخشی از شعر «حیدریه بابا سلام» را زمزمه می کند و در ادامه بخشی از آن را فراموش می کند که مادرش زود به او کمک کرده و بعد می افزاید: این شعر شهریار را همیشه از پدر و مادرم می شنوم که ملکه ذهنم شده است.

حضور او، نمونه ای زنده از پیوند نسل جدید با میراث ادبیات کشور است، نسلی که با شور و کنجکاوی، دنبال زیبایی های کلام شهریار می گردد و تلاش می کند آن را در دل خود جای دهد.

مادر الینا با لبخندی پرمحبت می گوید: علاقه به شعر از کودکی در دل من بود و رشته تحصیلی ام هم ادبیات است. به خاطر مشغله های زندگی، مدتی طولانی بود که فرصت حضور در این محافل را نداشتم. اخیراً تبلیغ این کنگره را دیدم و تصمیم گرفتم فرزندم را بیاورم تا با شاعران بزرگ آشنا شود.

او ادامه می دهد: امروزه کودکان بیشتر با فضای مجازی سرگرم اند و شناخت کافی از بزرگان شعر ندارند.

وقتی از اون می پرسم وقتی نام شهریار به زبان می آید کدام شعرش در ذهنتان تداعی می شود، می گوید: شعرهای «علی ای همای رحمت» و «حیدر بابایه سلام»، شعرهایی هستند که پدران و مادران ما شاید سواد زیادی نداشتند، اما آنها را حفظ کرده و ما نیز از آنها آموختیم. هر بیت اشعار این شاعر درس زندگی است.

از یکی از دانشجویان خارجی که دلیل حضورش در این محفل را می پرسم، لبخندی می زند و می گوید: فارسی را هنوز کامل یاد نگرفته ام جمله ها را تکه تکه بیان می کند. سپس به زبان انگلیسی ادامه می دهد: دلیل حضورم در این همایش، علاقه ام به شاعران تبریزی است، به ویژه شهریار و شمس تبریزی. من ترجمه اشعارشان را می خوانم و هر از گاهی هم تلاش می کنم متن فارسی آن ها را بفهمم، اگرچه کمی دشوار است.

او چشمانش از شوق می درخشد و می افزاید: تبریز شهری زیباست، با مردمانی با فرهنگ و اصیل. بسیار خوشحالم که امروز در این دانشگاه و این شهر، در جمع بزرگان هنر و ادب فارسی حضور دارم و می توانم اشعار شهریار را از نزدیک بشنوم.

چند لحظه ای از شلوغی برنامه فاصله می گیرم و به سراغ یکی از اساتید برجسته دانشکده ادبیات دانشگاه تبریز می روم. او با آرامش و شیوایی، در چند جمله کوتاه و پرمغز، تصویری زنده از شهریار ارائه می دهد.

استاد دانشکده ادبیات فارسی دانشگاه تبریز و دبیر علمی کنگره بین المللی استاد شهریار در گفت و گو با ایسنا خاطرنشان می کند: می توان در سیمای استاد شهریار، تصویر بزرگانی همچون مولانا، سعدی، عطار و فردوسی را مشاهده کرد و خود او نیز خود را از تبار و در تراز این شاعران می دانست.

باقر صدری نیا ادامه می دهد: شهرت شهریار محدود به سال های اخیر نیست. از جوانی، آوازه و اعتبار خاصی داشت و دارد.

وی با بیان اینکه شهریار در بسیاری جهات نماد ادبیات ایرانی است، اظهار می کند: او بیش از هر شاعر معاصر دیگری، به شاعران گذشته شباهت دارد شهریار در واقع، پلی است میان سنت و معاصر، شاعری که با زبان مردم شعر می سرود و جایگاه خود را در تاریخ ادبیات فارسی ماندگار کرد.

این دو روز، تجربه ای فراموش نشدنی از پیوند میان نسل ها، عشق به شعر و ارادت به استاد شهریار بود، روزهایی که یاد و خاطره استاد، در قلب تبریز و دل علاقه مندان شعر، برای همیشه زنده ماند.